

Ang Aklat ni Joel at ang Laodiceang Iglesia Adventista ng Ikapitong Araw - Bilang Dalawampu't Pito

Jeff Pippenger
2026-01-14

Bilang Dalawampu't Pito

Itinatala namin ang mga katotohanang ngayo'y inaalís ng Leon ng lipi ni Juda sa pagkakaselyo. Isinasaayos namin ang mga katotohanan upang tugunan ang mensahe ni Joel, na kinilala ni Pedro bilang mensahe ng huling ulan sa aklat ng Mga Gawa. Tinitingnan namin ang mga katotohanang ngayo'y nasa proseso ng katuparan bilang ang mga katotohanang nagsasakatuparan ng pangwakas na paghiwalay sa dalawang uri ng mga tao na laging nahahayag kapag inaalís sa pagkakaselyo ang isang katotohanang panubok. Tinutukoy rin namin ang gayon ding mga katotohanang inalis na sa pagkakaselyo, hindi lamang bilang mga salita ng ikatlong anghel na naghihiwalay, kundi bilang mga salitang nagsasakatuparan ng pagtatatak sa isang daan at apatnapu't apat na libo. Ang ikatlong anghel ay kapuwa nag-aalis ng karumihan at nagpapadalísay.

Mula noong Hulyo 2023, ang Leon sa lipi ni Juda ay unti-unting inaalísan ng tatak ang mga katotohanang may kaugnayan sa mga panlabas at panloob na linya sa kasaysayan ng nalabi ng bayan ng Diyos. Binubuksan na natin ngayon ang aklat ni Mateo, upang maunawaan ang gampanin ni Pedro. Si Pedro ay sagisag ng ugnayang tipan ni Cristo sa Kaniyang Kristiyanong kasintahang babae—ang iglesia na itatayo Niya sa ibabaw ng Bato. Kinakatawan ni Pedro ang una at gayundin ang huling Kristiyanong kasintahang babae. Si Pedro ay inilalarawan bilang yaon mismong sagisag sa gitnang talata ng mga kabanata labing-isa at dalawampu't dalawa ng Mateo, at ang mga kabanatang iyon ang mga gitnang kabanata ng magkakatatap na mga linya ng kabanata labing-isa hanggang dalawampu't dalawa ng Genesis at Pahayag. Si Pedro ay kumakatawan sa isang daan at apatnapu't apat na libo sa mga huling araw, at sa nasabing sipi, siya ay nasa Caesarea Philippi, na siyang Panium ng Daniel 11:13-15.

Si Pedro ay nasa Panium, at siya rin ay nasa araw ng Pentekostes, sa silid sa itaas sa ikatlong oras, at pagkatapos ay sa templo sa ikasiyam na oras. Ang anim na oras ay kumakatawan sa panahon kung kailan tinatatakan ang isang daan at apatnapu't apat na libo, na patungo sa pagdating ng batas ng Linggo. Nagsimula rin ang pagpapako sa krus ni Cristo sa ikatlong oras at siya'y namatay sa ikasiyam na oras, na humantong sa pagkabuhay na mag-uli, na siyang nagpasimula ng panahon ng Pentekostes na nagwakas kay Pedro sa araw ng Pentekostes, sa ikatlong oras at sa ikasiyam na oras. Nang ipinadala ng Providensiya ang ebanghelyo sa mga Hentil, ipinatawag ni Cornelio si Pedro sa ikasiyam na oras. Kinakatawan din ng ikatlong oras ang handog na pang-umaga at ng ikasiyam na oras ang handog na pang-gabi.

Ang anim na oras na yugto ay kinakatawan ng yugto ng Pagtitipon sa Kampo sa Exeter at ng Dakilang Pagkabigo noong Oktubre 22, 1844. Sa aklat ng Mga Gawa, ipinakikitang nakikipagkaisa

si Pedro sa iba pang bumubuo ng isandaan at apatnapu't apat na libo sa katapusan ng unang kabanata, nang mapalitan si Hudan ni Matias. Sa gayon, napunan na ang bilang. May tiyak na pagkakasunod-sunod na makikita sa salaysay.

Si Pedro muna ay nasa silid sa itaas, at pagkatapos ay nasa templo. Kapag siya'y nasa silid sa itaas, ikatlong oras iyon; at sa templo, ikasiyam na oras. Ang pagpapahayag sa ikatlong oras ay nagbunga ng bautismo ng tatlong libong kaluluwa.

Nang magkagayon, yaong tumanggap ng kaniyang salita na may kagalakan ay nabautismuhan; at nang araw ding iyon ay nadagdag sa kanila ang humigit-kumulang na tatlong libong kaluluwa. Gawa 2:41.

Ang panahon mula sa pagbibilang sa katapusan ng unang kabanata hanggang sa templo sa ikasiyam na oras ay kumakatawan sa pagtatatak ng isang daan at apatnapu't apat na libo.

Ang isang daan at apatnapu't apat na libo ay ihaharap ang mensahe ng pag-aaring-ganap sa pamamagitan ng pananampalataya, na siyang mensahe ng ikatlong anghel sa katotohanan. Ang pag-aaring-ganap ay ang gawa ng Diyos sa pagpapalugmok ng kaluwalhatian ng tao sa alabok, gaya ng lubhang angkop na napuna ni Kapatid na White.

"Ano ang pag-aaring-matuwid sa pamamagitan ng pananampalataya? Ito ang gawa ng Diyos sa pagpapabagsak sa alabok ng kaluwalhatian ng tao, at sa paggawa para sa tao ng bagay na wala sa kanyang kapangyarihang gawin para sa kanyang sarili. Kapag nakita ng mga tao ang sarili nilang kawalang-kabuluhan, sila'y nahahandang mabihisan ng katuwiran ni Cristo. Kapag sinimulan nilang purihin at dakilain ang Diyos buong maghapon, sa pamamagitan ng pagmamasid ay nagiging tulad sila sa gayong wangis. Ano ang muling pagsilang? Ito ay ang pagbubunyag sa tao ng tunay niyang likas, na sa kanyang sarili siya'y walang halaga. Ang mga aral na ito'y hindi ninyo kailanman natutuhan. O, nawa'y inyong mapagtanto ang halaga ng kaluluwa ng tao." Manuscript Releases, tomo 20, 117.

Isang halimbawa ng mensahe ng pag-aaring-ganap, gaya ng iniharap ng isang daan at apatnapu't apat na libo, ay si Gideon, na isang taong nasa tipan, sapagkat ang kaniyang pangalan ay binago at ginawang Jerubbaal. Ang mensahe ni Gideon ay binubuo ng paglalagay niya ng nagniningas na sulo sa loob ng sisidlang luwad, saka binasag ang sisidlan, hinipan ang pakakak, at sumigaw, "Ang tabak ng Panginoon at ni Gideon." Ang tabak ni Gideon ay tabak din ng Panginoon, sapagkat ang tabak ay ang Salita ng Diyos, na siyang pagsasanib ng Pagka-Diyos at ng pagkatao. Ang mensaheng iyon ay isinagisag ng pakakak at ng kaniyang sigaw, samantalang binabasag niya ang sisidlan. Ang sisidlan ay ang sangkatauhan, na kailangang mabasag, o mapalugmok hanggang sa alabok, upang sumilay ang kaluwalhatian ng liwanag ng Diyos.

Bago ipahayag ang mensahe, tinipon ni Gideon ang tatlong daang lalaki sa pamamagitan ng isang proseso ng pagsubok. Nang natapos ang prosesong iyon, si Gideon ay may tatlong daang lalaki. Ang tatlong daan ay ikapu ng tatlong libo noong Pentekostes. Sila ay kumakatawan sa hukbong ibinangon sa Ezekiel tatlumpu't pito, na pumapasok sa tipang walang hanggan.

Kaya't ako'y nagpahayag ng propesiya ayon sa iniutos niya sa akin, at pumasok sa kanila ang hininga, at sila'y nabuhay, at tumindig sa kanilang mga paa, isang lubhang napakalaking hukbo. Pagkatapos ay sinabi niya sa akin, Anak ng tao, ang mga butong ito ang buong sambahayan ng Israel: narito, sinasabi nila, Natuyo na ang ating mga buto, at napawi ang ating pag-asa: tayo'y lubusang nahiwalay. Ezekiel 37:10, 11.

Ang sambahayan ng Israel ay nahiwalay sa kani-kanilang bahagi, at ipapakita ni Ezekiel kung paanong ang mga bahaging nahiwalay nina Juda at Efraim ay magiging isang bansa. Ang hukbong iyon ay binubuo ng dalawang kahoy na dating magkahiwalay, ngunit pinagdugtong upang maging isang kahoy, kapag sila'y nakipagtipan sa Diyos.

Bukod dito, gagawa ako ng tipan ng kapayapaan sa kanila; magiging isang tipang walang hanggan iyon sa kanila: at ilalagay ko sila, at pararamihin ko sila, at itatatag ko ang aking santuwaryo sa gitna nila, magpakailanman. At ang aking tabernakulo ay mapapasa kanila; oo, ako ang magiging kanilang Diyos, at sila'y magiging aking bayan. At makikilala ng mga bansa na ako, ang Panginoon, ang nagpapabanal sa Israel, kapag ang aking santuwaryo ay nasa gitna nila, magpakailanman. Ezekiel 37:26-28.

Malalaman ng mga Hentil na ang Panginoon ang nagpapabanal sa Israel kapag inilagay Niya ang Kanyang santuwaryo sa kalagitnaan nila. Ang pagsasanib ng santuwaryo ng Diyos sa bayan ng Diyos ay kumakatawan sa pagsasanib ng templong pantao sa templong banal, at kapag naganap iyon, ang tapat na 300 ng Diyos ay tatatakan, at mababalaan lamang ang sanlibutan sa pamamagitan ng pagkakita sa isang bayang pinabanal sa panahon ng krisis ng batas ng Linggo.

Ang gawain ng Espiritu Santo ay ang pagsumbat sa sanlibutan tungkol sa kasalanan, sa katuwiran, at sa kahatulan. Maaaring balaan lamang ang sanlibutan sa pamamagitan ng pagkakita na ang mga sumasampalataya sa katotohanan ay pinabanal sa pamamagitan ng katotohanan, na kumikilos ayon sa mataas at banal na mga simulain, na sa isang mataas at marangal na diwa ay ipinakikita ang hangganang naghihiwalay sa mga nag-iingat ng mga utos ng Diyos at sa mga yumuyurak sa mga ito sa ilalim ng kanilang mga paa. Ang pagpapabanal ng Espiritu ang siyang nagpapakilala sa kaibhan sa pagitan ng mga may tatak ng Diyos at ng mga nagpapangilin ng huwad na araw ng kapahingahan. Kapag dumating ang pagsubok, maliwanag na mahahayag kung ano ang tanda ng hayop. Ito ang pangilin ng Linggo. Ang mga yaong, matapos marinig ang katotohanan, ay patuloy na itinuturing na banal ang araw na ito; sila'y nagtataglay ng lagda ng tao ng kasalanan, na nag-akalang baguhin ang mga panahon at mga kautusan. Bible Training School, Disyembre 1, 1903.

Ang santuwaryo ng Diyos ay ipinagkakaisa sa Kaniyang Iglesia kapag ang Iglesia ay nagbabago mula sa Iglesia militante tungo sa Iglesia matagumpay. Ang tipang tinutukoy ni Ezekiel ay inilalahad na kaugnay ng pagdudugtong ng dalawang patpat upang maging isang bansa.

Sabihin mo sa kanila, Ganito ang sabi ng Panginoong Diyos: Narito, kukunin ko ang kahoy ni Jose, na nasa kamay ni Efraim, at ang mga lipi ng Israel na kaniyang mga kasamahan, at ilalakip ko ang mga yaon sa kaniya, sa makatuwid baga'y sa kahoy ni Juda, at gagawin ko silang isang kahoy, at sila'y magiging isa sa aking kamay. At ang mga kahoy na sinusulatan mo ay mapapasa iyong kamay sa harap ng kanilang mga mata. At sabihin mo sa kanila,

Ganito ang sabi ng Panginoong Diyos: Narito, kukunin ko ang mga anak ni Israel mula sa gitna ng mga bansa, saanman sila naparoon, at titipunin ko sila mula sa lahat ng panig, at dadalhin ko sila sa sarili nilang lupain: At gagawin ko silang isang bansa sa lupain, sa mga bundok ng Israel; at isang hari ang magiging hari sa kanilang lahat: at hindi na sila magiging dalawang bansa, ni mahahati pa sa dalawang kaharian kailanman: Ni hindi na nila lalapastanganin ang kanilang mga sarili sa kanilang mga diyus-diyosan, ni sa kanilang mga kasuklam-suklam na bagay, ni sa alinman sa kanilang mga pagsalangsang: kundi ililigtas ko sila mula sa lahat ng mga dakong kanilang tinatahanan, na doo'y nagkasala sila, at dadalisayin ko sila: kaya't sila'y magiging aking bayan, at ako'y magiging kanilang Diyos. Ezekiel 37:19-23.

Ang patpat ni Efraim at ang patpat ni Juda ay ang dalawang 2520-taóng pagkakalat laban kina Efraim at Juda na nagtapos noong 1798 at noong Oktubre 22, 1844, ayon sa pagkakasunod-sunod. Sila ay naging iisang bansa ng makabagong espirituwal na Israel noong Oktubre 22, 1844, nang magsimula ang gawaing paglilinis sa Kaniyang bayan, o sa Kaniyang santuwaryo. Ang kasaysayang iyon ay isang tipo ng kasaysayan ng isang daan at apatnapu't apat na libo na lilinisin at dadalisayin ng Sugo ng Tipan na biglang paroroon sa kaniyang templo sa panahon ng batas sa Linggo. Kapag natupad na ang paglilinis na iyon, kaunti bago ang batas sa Linggo, ang iglesia na matagumpay ay magkakaroon ng isang hari na mamumuno sa kanila, at ang haring iyon ay si David, na nagsimulang maghari sa gulang na tatlumpung taon. Siya rin ang David na, sa Mateo kabanata 1, ay ang ikalabing-apat na salinlahi mula kay Abraham. Ito'y nagpapakilala ng ikatlong patotoo hinggil kay David sa batas sa Linggo. Ang makapangyarihang hukbong ibabangon mula sa dalawang patpat ay pamumunuan ni haring David, kapag ang iglesia ay nalinis na sa mga panirang-damo.

At ang aking lingkod na si David ay magiging hari sa kanila; at silang lahat ay magkakaroon ng iisang pastor: lalakad din sila sa aking mga kahatulan, at iingatan ang aking mga palatuntunan, at isasagawa ang mga yaon. At sila'y mananahan sa lupain na ibinigay ko kay Jacob na aking lingkod, na tinahanan ng inyong mga magulang; at sila'y mananahan doon, sila, at ang kanilang mga anak, at ang mga anak ng kanilang mga anak, magpakailanman: at ang aking lingkod na si David ay magiging kanilang prinsipal magpakailanman. Ezekiel 37:24, 25.

Ang hukbong iyon ay ang mga saserdote rin na binanggit sa Unang Pedro kabanata 2, na tatlumpung taong gulang sa pasimula ng kanilang paglilingkod.

Kayo rin, na gaya ng mga batong buhay, ay itinatayong bahay na espirituwal, isang banal na pagkasaserdote, upang maghandog ng mga haing espirituwal na kalugud-lugod sa Diyos sa pamamagitan ni Jesucristo. 1 Pedro 2:5.

Ang mga saserdoteng yaon ay sinagisagan din ng tatlong-daang mangangaral na Millerite na kinuha ang tatlong-daang tsart ng 1843 na inilathala, at ginamit ang mga tsart upang ihatid ang mensahe sa kanilang salinlahi.

Matapos ang ilang pagtatalakay hinggil sa paksa, ipinasiya sa nagkakaisang boto na ipalimbag sa litograpiya ang tatlong daang katulad nito, na hindi naglaon ay naisakatuparan. Tinawag ang mga iyon na "the '43 charts'." Ito ay isang napakahalagang Kumperensiya. The Autobiography of Joseph Bates, 263.

"Ngayon, ipinakikita ng ating kasaysayan na may daan-daan na nagtuturo mula sa gayunding mga kronolohikal na tsart na ginagamit ni William Miller, pawang magkakahuwaran. Noon, iisa ang mensahe, at lahat ay nakatuon sa iisang paksa: ang pagparito ng Panginoong Hesus sa isang takdang panahon, 1844." Joseph Bates, Early SDA Pamphlets, 17.

Tinapos ng 300 na mangangaral na Millerite ang kanilang gawain sa kasaysayan ng unang anghel, at ipinabatid sa atin ng inspirasyon na ang unang anghel ay tipo ng ikatlong anghel. Ayon kay Joseph Bates, sila ay "pawang iisa ang tatak." Iniuutos ni Gideon sa kaniyang hukbong tatlong daan na gawin ang gaya ng kaniyang ginawa. Ang 300 na mangangaral na Millerite, na tinipuhan ng hukbo ni Gideon na tatlong daan, ay nararapat ihanay sa 9/11, kung saan ang unang mensahe ay binibigyan ng kapangyarihan at nagsisimula ang pagsubok.

Nang magkagayo'y si Jerubbaal, na siyang si Gideon, at ang buong bayan na kasama niya, ay bumangong maaga at nagkampo sa tabi ng balon ng Harod; at ang hukbo ng mga Midianita ay nasa dakong hilaga nila, sa may burol ng Moreh, sa libis. At sinabi ng Panginoon kay Gideon, Napakarami ang bayang kasama mo, upang ibigay ko ang mga Midianita sa kamay nila, baka ipagmalaki ng Israel laban sa akin, na sasabihin, Aking sariling kamay ang nagligtas sa akin. Kaya gayo'y yumaon ka, ipahayag sa pakinig ng bayan, na sinasabi, Sinumang natatakot at nanginginig, bumalik at umalis nang maaga mula sa bundok ng Gilead. At dalawampu't dalawang libo sa bayan ang bumalik; at sampung libo ang naiwan. At sinabi ng Panginoon kay Gideon, Sobrang marami pa ang bayan; dalhin mo sila pababa sa tubig, at susubukin ko sila roon para sa iyo; at mangyayari na ang sinuman na sasabihin ko sa iyo, Ito'y sasama sa iyo, ay siyang sasama sa iyo; at ang sinuman na sabihin ko sa iyo, Ito'y hindi sasama sa iyo, ay hindi sasama.

Kaya't ibinaba niya ang bayan sa tubig; at sinabi ng Panginoon kay Gideon, Bawat umiinom ng tubig sa pamamagitan ng pagdila, gaya ng pagdila ng aso, ilagay mo siya sa isang tabi; gayundin ang bawat yumuyukod sa kaniyang mga tuhod upang uminom. At ang bilang ng mga umiinom sa pamamagitan ng pagdila, na inilalapit ang kanilang kamay sa kanilang bibig, ay tatlong daang lalaki; ngunit ang lahat ng nalabi sa bayan ay yumukod sa kanilang mga tuhod upang uminom ng tubig. Mga Hukom 7:1-6.

Ang pangalan ni Gedeon ay binago sa Jerubbaal, na ang ibig sabihin ay "makipagtunggali kay Baal." Ang pangalang Gedeon ay nangangahulugang "tagaputol," at inilagay ni Juan Bautista ang palakol sa ugat ng punongkahoy. Si Juan ay naging tipo ni William Miller, ang mensahero ng unang anghel, na doon tumutugma si Gedeon. Si Gedeon ay si Miller, ang alpha na Elias, sa kasaysayan ng tatlong anghel.

Ang mga Midianita ang hilagang kaaway, at nagkampo sila sa tabi ng burol ng Moreh, at si Gideon naman sa tabi ng balon ng Harod, na ang kahulugan ay takot at sindak. Ipinakilala ng 9/11 ang terorismo at ang unang mensahe ay isang panawagan na matakot sa Diyos. Si Gideon ay nasa 9/11, sa balon ng Harod (terorismo), at ang hilagang kaaway ay nasa libis sa tabi ng burol ng Moreh, na ang kahulugan ay unang ulan. Sa 9/11, ang pagwiwisik ng huling ulan, na siyang unang ulan, ay nagsimulang bumagsak mula sa burol ng Moreh. Pagkaraan ng una sa dalawang pagsubok, ang dalawampu't dalawang libo ay pinauwi mula sa bundok ng Gilead. Ang Gilead ay

nangangahulugang waymark, at ang waymark kung saan pinauwi ang dalawampu't dalawang libo ay ang unang pagkakabigo noong Abril 19, 1844 o Hulyo 18, 2020. Minamarkahan ng dalawampu't dalawa ang waymark ng unang pagkakabigo, kung paanong ang 22 ay tumutukoy sa araw nang dumating ang dakilang pagkakabigo noong Oktubre 22, 1844.

Ang susunod na pagsubok ay ang pagsubok ng tubig, na inilarawan sa kasaysayan ng mga Millerite sa pamamagitan ng pagtitipon sa kampamento sa Exeter, kung saan may dalawang toldang iniuugnay sa tubig, at sa gayo'y kumakatawan sa dalawang uri ng mga mananamba. Ang kahulugan ng Exeter ay “kuta sa ibabaw ng tubig,” at ang kabilang tolda ay tinahanan ng mga hangal na dalaga mula sa Watertown. Ang Exeter ay kumakatawan sa pagsubok ng tubig ni Gideon, ngunit hindi gaano ang mismong tubig, kundi ang pamamaraan na ginamit sa pag-inom ng tubig. Ang isang uri ay lubhang lupaypay upang magpatuloy sa paglakad habang sumasalok sila ng tubig, at ang kabilang uri ay nagpatuloy sa pagsulong. Ang isang uri ay ang uring lupaypay, na kinakatawan ni Lea, sa kaibahan kay Raquel, na siyang mahusay na manlalakbay.

Ang ministryo ng Future for America ay si Gideon noong 9/11, nang ang una sa dalawang pagsubok ay magpapadalisa ng isang malaking bahagi mula sa pangkat ni Gideon. Ang terorismo ng 9/11 ay tumutukoy sa balon ni Harod ng takot at sindak, at ang burol ng Moreh ay tumutukoy sa pasimula ng huling ulan. Isang paghihiwalay ang naganap noong Hulyo 18, 2020 nang umalis ang dalawampu't dalawang libo, kaya't minarkahan nito ang pagdating ng panahon ng paghihintay sa bilang na dalawampu't dalawa. Ang tatlong daan ni Gideon ay yaong mga pumapasa sa ikalawang pagsubok, na siyang pagsubok ng metodolohiya ng huling ulan gaya ng tinukoy sa Isaias dalawampu't walo.

Si Pedro ay nasa Panium, gayundin sa Pentekostes. Ang Pentekostes ay ang batas sa Linggo, at ang Daniel kabanata labing-isa, talata labing-anim, ay isa ring batas sa Linggo. Ang mga talatang labintatlo hanggang labinlima ng kabanata labing-isa ng Daniel ay Panium, at ang mga talatang iyon ay kumakatawan sa panlabas na kasaysayang pangpropesiya na humahantong sa batas sa Linggo; at si Pedro sa aklat ng Mga Gawa, sa ikatlo at ikasiyam na oras, ay kumakatawan sa panloob na kasaysayang pangpropesiya na humahantong sa batas sa Linggo. Ang panlabas na linya ay tumutukoy sa kasaysayang humahantong sa tanda ng halimaw, at ang panloob ay tumutukoy sa kasaysayan ng pagtatatak sa isang daan at apatnapu't apat na libo. Yamang si Pedro ay isang napakahalagang sagisag sa kapwa panlabas at panloob na kasaysayang ngayo'y nasa proseso ng katuparan, tila nararapat na ilagay si Pedro sa propetikong kontekstong dumadaloy sa ilalim ng panlabas na pagbasa ng Kasulatan.

Ang labindalawang Mesyanikong propesiyang tinukoy bilang natupad sa aklat ni Mateo ay kumakatawan sa kasaysayan ng isandaan at apatnapu't apat na libo. Ang “panahon ng wakas” ay nagtatakda ng pasimula ng isang kilusang panreporma, at kung paanong ang kapanganakan nina Aaron at Moises ay minarkahan ang “panahon ng wakas” sa linya ni Moises, ang Alpha ni Cristo, gayundin ang kapanganakan ni Juan at ng pinsan niyang si Jesus ay minarkahan ang “panahon ng wakas” noong 1989. Ang tanong kung makabuluhan bang isaalang-alang ang labindalawang Mesyanikong propesiya ay lalong nakapupukaw kapag inilagay sa konteksto sa pamamagitan ng paglalalag ng isa pang tanong. Aling iba pang aklat sa Bibliya ang tumutukoy sa kasindami ring

Mesyanyikong katuparan gaya ng nasusumpungan sa aklat ni Mateo?

Ang gawain ng Diyos sa lupa, mula sa kapanahunan hanggang sa kapanahunan, ay nagpapakita ng kapansin-pansing pagkakatulad sa bawat dakilang repormasyon o kilusang panrelihiyon. Ang mga prinsipyong sinusunod ng Diyos sa pakikitungo sa mga tao ay hindi nagbabago kailanman. Ang mahahalagang kilusan ng kasalukuyan ay may mga kahalintulad sa mga nagdaan, at ang karanasan ng iglesya sa mga naunang kapanahunan ay nagtataglay ng mga aral na may dakilang halaga para sa ating sariling panahon. *The Great Controversy*, 343.

Bawat kilusang repormatibo ay may panimulang punto, na tinaguriang "ang panahon ng wakas" sa Aklat ni Daniel. Ang panahon ng wakas sa kilusang repormatibo ni Cristo ay ang Kaniyang kapanganakan, na naging tipo ng kapwa 1798 at 1989,

Ang Unang Mesyanyikong Palatandaan sa Landas-1989

At sinabi nila sa kaniya, Sa Betlehem ng Judea; sapagkat ganito ang nasusulat sa pamamagitan ng propeta, At ikaw, Betlehem, sa lupain ng Juda, hindi ikaw ang pinakamababa sa mga pinuno ng Juda; sapagkat mula sa iyo ay lalabas ang isang Tagapamahala na siyang mamamahala sa aking bayang Israel. Mateo 2:5, 6.

Prediksiyon

Ngunit ikaw, Betlehem Efrata, bagaman ikaw ay maliit sa mga angkan ng Juda, gayon ma'y mula sa iyo ay lalabas para sa akin ang siyang magiging tagapamahala sa Israel; na ang kaniyang mga paglabas ay mula pa noong una, mula pa sa walang hanggan. Mikas 5:2.

Ang 1989 ang naging panahon ng wakas para sa kilusan ng ikatlong anghel. Dumating ito pagkaraan ng 126 taon mula sa paghihimagsik noong 1863, at kinakatawan ito nina Ronald Reagan at George Bush na nakatatanda. Ang panahon ng wakas sa kasaysayan ni Moises ay ang kapanganakan nina Aaron at Moises, at gayundin, ang panahon ng wakas sa kasaysayan ni Cristo ay ang kapanganakan nina Juan Bautista at Cristo. Kapag ang aklat ni Daniel ay naaalisan ng selyo, gaya noong 1989, nagkakaroon ng paglago ng kaalaman. Ang paglago ng kaalamang iyon ay humahantong sa ikalawang palatandaan, na tumutukoy kung kailan nabubuo ang isang mensahe ng pagsubok mula sa kaalamang inalisan ng selyo.

Bawat kilusang pangreporma ay nagmamarka ng isang yugto kung kailan ang mensahe ay isinasapormal at pagkaraan ay nagiging isang mensaheng pagsubok. Laging ipinapaliwanag ni Cristo ang pagsubok bago Niya panagutin ang mga lalaki at mga babae sa pagsubok. Sina Adan at Eva ay sinabihan na nang pauna hinggil sa mga kahihinatnang mangyayari kung sila'y sumuway, at ang Diyos ay kailanma'y hindi nagbabago.

At iniutos ng Panginoong Diyos sa tao, na sinasabi, Sa bawat punongkahoy sa halamanan ay malaya kang kumain: ngunit sa punongkahoy ng kaalaman sa mabuti at masama ay huwag kang kakain nito: sapagkat sa araw na ikaw ay kumain nito ay tiyak na mamamatay ka. Henesis 2:16, 17.

"Pinormalisa" ni William Miller ang mensaheng panubok ng unang anghel mula 1831 hanggang 1833. Ang mensahe ng isang daan at apatnapu't apat na libo ay pinormalisa noong 1996, kasabay ng paglalathala ng magasing Time of the End na tumatalakay sa huling anim na talata ng Daniel 11, na naalisan ng selyo noong 1989. Noong taong iyon ay nalathala rin ang publikasyong pinamagatang Prophetic Time Lines, at inilatag nito ang metodolohiyang dalawampu't dalawang beses na higit na makapangyarihan kaysa sa mga tuntuning pinagtibay ni William Miller. Ang mga tuntuning iyon ay inilalahad na ngayon sa publikasyong Prophetic Keys. Ang mga tuntuning gagamitin ng lahat ng maghahayag ng mensahe ng ikatlong anghel ay ang mga tuntunin ni Miller.

Ang mga nagpapahayag ng mensahe ng ikatlong anghel ay nagsasaliksik sa Kasulatan ayon sa gayunding pamamaraan na ginamit ni Amang Miller. Review and Herald, Nobyembre 25, 1884.

Ang mga tuntunin ni Miller ang Alpha, at ang mga Susing Propetiko ang Omega. Ang tanging paraan upang makapasa sa isang propetikong mensahe ng pagsubok ay ang paggamit ng metodolohiya ng pag-aaral na itinakda sa Salita ng Diyos. Ang tunay na mensahe ay hindi maihihiwalay sa tunay na metodolohiyang nagtatatag ng mensahe. Sa bawat kilusang reporma ay itinatanghal ang mensaheng pagsubok para sa salinlahing iyon, at kasama rito ang wastong metodolohiya bilang isang bahagi ng palatandaan sa daan. Ang mensahe ni Miller ay nakabatay sa pagbubukas ng tatak ng aklat ni Daniel. Ang kaniyang mensahe ay mensahe ni Gideon, sapagkat nagbunga rin ito ng isang hukbong tatlong daan.

At hinati niya ang tatlong daang lalaki sa tatlong pulutong, at binigyan niya ang bawat isa ng isang pakakak, at isang bangang walang laman, at isang sulo sa loob ng kani-kaniyang banga. At sinabi niya sa kanila, Masdan ninyo ako, at gayon din ang inyong gawin: at, narito, kapag dumating ako sa labas ng kampamento, mangyayari na kung ano ang aking gagawin, gayon din ang inyong gagawin. Kapag hinipan ko ang pakakak, ako at ang lahat ng kasama ko, saka ninyo hihipan ang mga pakakak sa bawat panig ng buong kampamento, at inyong sabihin, Ang tabak ng Panginoon at ni Gedeon. Mga Hukom 7:16-18.

Ang mensahe ni Miller ay ang "trompeta" at ang "tabak." Gayunman, ito ang tabak kapuwa ni Gideon at ng Panginoon. Ang Salita ng Panginoon ay inilathala noong 1611, at makalipas ang 220 taon ay inilathala ni Miller ang kaniyang mensahe ng unang anghel. Ang Deklarasyon ng Kalayaan ay inilathala noong 1776, at makalipas ang 220 taon, noong 1996, inilathala ang mensahe ng ikatlong anghel. Ang mensahe ni Miller ang panloob na mensahe ng unang anghel sa bayan ng Diyos, na kinakatawan ng pangitain ng Ilog Ulai, na nagpapahayag ng pagbubukas ng paghuhukom. Ang mensahe ng ikatlong anghel ng Future for America ay ang panlabas na mensahe ng bayan ng Diyos, na kinakatawan ng pangitain ng Ilog Hiddekel, na nagpapahayag ng pagtatapos ng paghuhukom.

Ang propetikong metodolohiya ay isinasagisag ng isa sa mga Mesianikong propesiya na tinukoy ni Mateo bilang natupad kay Cristo, at sa gayon ay tumatayong tipo ng 1831, na ang "ama" ay kumakatawan sa kaniyang anak noong 1996. Ang dalawang saksi ng metodolohiya ay ang Alpha at ang Omega, at sa pakikilahok ng sugong pantao, magkasama nilang itinatatag ang ugnayang ama at anak, na siyang ugnayan ng mensahe ni Elias sa Malakias. Ang puso ng ama ay ibinabalik sa mga

anak, at gayon din naman ng mga anak sa ama. Ang mga alituntunin ni Miller ay dapat isanib sa mga alituntuning pinamagatang Mga Susi ng Propesiya. Ang bagong liwanag ay dapat maitayo sa pundasyon ng dating liwanag. Ang mga pumipiling huwag gamitin ang metodolohiya ng 1831 at 1996 ay nasa ilalim ng sumpa. Isang uri ang sinumpa, at ang isa naman ay pinagpala. Nasa iyo ang pagpili?

Ang Ikalawang Mesyanikong Palatandaan sa Daan -1996

Upang matupad ang isinabi sa pamamagitan ng propeta, na nagsasabi, Bubuksan ko ang aking bibig sa mga talinghaga; ihahayag ko ang mga bagay na iningatang lihim mula pa nang itatag ang sanlibutan. Mateo 13:35.

Prediksiyon

Aking ibubuka ang aking bibig sa isang talinghaga: aking sasalitain ang mga malalabong pananalita ng una. Mga Awit 78:2.

Ang mga mahihiwagang pananalita; ang mga talinghaga na “binibigkas” ng Leon ng lipi ni Juda ay kumakatawan sa sunud-sunod na pagpapahayag ng mga katotohanang dating tinatakan, o itinago mula pa sa pagkakatatag ng sanlibutan. Kapag ang mensahe ay naipormalisa, pagkatapos noon ay binibigyang-kapangyarihan ito ng isang katuparan ng propesiya na nagtatalaga ng pasimula ng isang panahon ng pagsubok.

Nang nagsimulang umambon ang Huling Ulan noong Setyembre 11, 2001, naulit ang paghihimagsik ng 1888 at ni Korah. Sa paghihimagsik sa Minneapolis noong 1888 at sa paghihimagsik ni Korah, ang mga hinirang na sugo ng Diyos ay itinakwil, kasama pati ang mensaheng kanilang iniharap. Sabay na itinapon ang sanggol kasama ang tubig na pinagliguan. Itinapon ang mga iyon sa ilalim ng palagay na ang buong kapulungan ay kasingbanal ng mga hinirang ng Diyos. Hindi nakita ng mga rebelde ang Pagka-Diyos na kasama ng mga taong sugo. Ang sarili lamang nila, ang pagkataong walang Pagka-Diyos, ang kanilang nakita, kaya inakala nilang magkakatulad ang lahat.

Ngayon si Korah, anak ni Izhar, anak ni Kohath, anak ni Levi, at sina Dathan at Abiram, mga anak ni Eliab, at si On, anak ni Peleth, mga anak ni Reuben, ay nagsama ng mga lalaki: At sila’y tumindig sa harap ni Moises, kasama ang ilan sa mga anak ni Israel, dalawang daan at limampung pangulo ng kapulungan, bantog sa kapulungan, mga lalaking kilalang-kilala: At sila’y nagtipon laban kay Moises at laban kay Aaron, at sinabi sa kanila, Sobra na ang inaangkin ninyo sa inyong sarili, yamang ang buong kapulungan ay banal, bawat isa sa kanila, at ang Panginoon ay nasa gitna nila: bakit nga itinataas ninyo ang inyong sarili higit sa kapulungan ng Panginoon? Mga Bilang 16:1-3.

Ang paghihimagsik ni Korah, ang 1888, at ang 9/11 ay inilalarawan bilang isang pagtanggap pasakop sa piniling pamunuan ng Diyos, samantalang inilalagak ang pagtitiwala sa isang maling pakahulugan ng kapulungan ng Diyos. Tinukoy ni Jeremias ang gayunding pangyayari nang inangkin ng mga manghihimagsik, “ang templo ng Panginoon, ang templo ng Panginoon ay ang mga ito.”

Ang salita na dumating kay Jeremias mula sa Panginoon, na nagsasabi,

Tumayo ka sa pintuan ng bahay ng Panginoon, at ipahayag mo roon ang salitang ito, at sabihin mo, Dinggin ninyo ang salita ng Panginoon, kayong lahat na taga-Juda, na pumapasok sa mga pintuang ito upang sumamba sa Panginoon. Ganito ang sabi ng Panginoon ng mga hukbo, ang Diyos ng Israel: Ituwid ninyo ang inyong mga lakad at ang inyong mga gawa, at aking patatahanin kayo sa dakong ito. Huwag kayong magtiwala sa mga salitang kabulaanan, na nagsasabi, Ang templo ng Panginoon, ang templo ng Panginoon, ang templo ng Panginoon, ang mga ito.

Sapagkat kung lubos ninyong itutuwid ang inyong mga lakad at ang inyong mga gawa; kung lubos ninyong isasagawa ang kahatulan sa pagitan ng isang tao at ng kanyang kapuwa; kung hindi ninyo aapihin ang dayuhan, ang ulila, at ang babaing bao, at hindi ninyo ibububo ang dugong walang sala sa dakong ito, ni susunod man kayo sa ibang mga diyos sa ikapapahamak ninyo: kung magkagayo'y patitirahin ko kayo sa dakong ito, sa lupaing ibinigay ko sa inyong mga magulang, magpakailanman at walang hanggan.

Narito, kayo'y nagtiwala sa mga salitang kabulaanan, na hindi makapapakinabang. Jeremias 7:1-8.

Ang mga salitang sinungaling ng mga Hudyo sa kapanahunan ni Jeremias ay ang mga salitang sinungaling ni Korah at ng kaniyang mga kasamahan, ng mga rebelde noong 1888, at, siyempre, ng mga rebelde ng 9/11. Ang mga iyon ang mga kasinungalingang pinagtataguan ng mga lango sa alak ng Efraim sa Isaias dalawampu't walo.

Kaya't pakinggan ninyo ang salita ng Panginoon, kayong mga manunuya na namumuno sa bayang ito na nasa Jerusalem. Sapagkat inyong sinabi, Nakipagtipan kami sa kamatayan, at sa impiyerno ay nakipagkasundo kami; pagka ang nag-uumapaw na hagupit ay daraan, hindi ito darating sa amin: sapagkat ang kasinungalingan ang ginawa naming kanlungan, at sa ilalim ng kabulaanan ay nagkubli kami. Isaias 28:14, 15.

Ito rin ang kasinungalingang kumakatawan sa kawalan ng pag-ibig sa Katotohanan, na nagdudulot ng matinding pagkalinlang sa 2 Tesalonica.

At dahil dito ay ipapadala sa kanila ng Diyos ang isang makapangyarihang pagkalinlang, upang sila'y sumampalataya sa isang kasinungalingan: Upang ang lahat ng hindi sumampalataya sa katotohanan, kundi nalugod sa kalikuan, ay mahatulan. 2 Tesalonica 2:11, 12.

Ang “mga salitang bulaan” ay kumakatawan sa hangal na kaisipan na sa iglesia natatagpuan ang kaligtasan, at hindi sa mga hinirang na sugo at sa kanilang mga hinirang na mensahe. Ang ugnayan sa pagitan ng Diyos at ng tao ay natutupad at napapanatili lamang sa pamamagitan ng Kanyang Salita. Siya ang Salita, at walang sinumang makaparoroon sa Ama kundi sa pamamagitan ng Salita. Si Cristo ay kinakatawan ng Kanyang mga hinirang na sugo at ng mensaheng kanilang ipinapahayag. Ang maniwala nang iba ay pagkapoot sa Katotohanan at paniniwala sa kasinungalingan. Hinahatulan ni Jeremias ang mga Hudyo na nagtiwala sa templo, sa pagpapaalala sa kanila tungkol sa Shiloh, kung saan nanatili ang Kaban ng Diyos mula pa nang

pagpasok nila sa Lupang Pangako.

Kaya't gagawin ko sa bahay na ito, na tinatawag sa aking pangalan, na inyong tinitiwalaan, at sa dakong ibinigay ko sa inyo at sa inyong mga ninuno, ang gaya ng ginawa ko sa Shiloh. At itataboy ko kayo mula sa aking paningin, gaya ng itinaboy ko ang lahat ninyong mga kapatid, maging ang buong binhi ni Efraim. Kaya't huwag kang manalangin para sa bayang ito, ni magtaas ng daing o panalangin para sa kanila, ni mamagitan ka sa harap ko; sapagkat hindi kita diringgin. Jeremias 7:14-16.

Ang masamang si Eli, at ang dalawa niyang masasamang anak na sina Hofni at Finehas, ay humahalintulad at umaayon kina Korah, Dathan, at Abiram sapagkat pinahintulutan nilang lumaganap at lalo pang lumala ang apostasya hanggang sa nagsara ang panahong palugit, at silang tatlo ay namatay sa iisang araw, gaya rin nina Korah, Dathan, at Abiram. Mamamatay silang lahat sa panahon ng Batas ng Linggo!

Sa 9/11, ang paghihimagsik ni Korah, at ang paghihimagsik ni Eli, ang paghihimagsik ng mga Hudyo sa patotoo ni Jeremias, at ang mga manghihimagsik noong 1888 ay tumatangi at naghihimagsik laban sa mensahe at sa mga sugo ng kapanahunang iyon. Nagtatapos ang kapanahunang iyon sa batas sa Linggo pagkaraan ng dalawang pagsubok. Ang unang pagsubok ay mula 9/11 hanggang Hulyo 18, 2020, at ang ikalawang pagsubok ay ang pagdadalisay at pagselyo na kinakatawan ng mensahe ng Sigaw sa Hatinggabi. Mula sa prosesong iyon ng pagdadalisay, si Gedeon at ang kaniyang tatlong daan ay inihahanda upang hipan ang kanilang mga trompeta, at ginagawa nila ito kapag itinindig si Samuel sa batas sa Linggo, na siya ring panahon nang masamsam ng mga Filisteo ang Kaban. Pagkatapos, itataas ang iglesiang nagtatagumpay bilang isang watawat.

Ang iglesyang iyon ay may isang hari, na ang pangalan ay David, at isang propeta na kinakatawan ni Ezekiel, at ni Samuel noong pagbagsak ng Shiloh. Magkakaroon din ang iglesia ng pagkasaserdote na kinakatawan ni Joseph. Ang panahon ng pagsubok ng batas sa Linggo ay kung kailan ang apoy ng Espiritu Santo ay ibinubuhos nang walang sukat, gaya ng kinakatawan ng ikapitong tatak. Ang apoy na iyon ang lumilipol sa mga lalaking bantog na nanghimagsik kasama nina Korah, Dathan, Abiram, Eli, Hophni, Phineas, at ang mga rebelde noong 1888.

Ang mismong apoy ng pagbubuhos ng Banal na Espiritu ang nagsisilbing tagpo sa likuran ng dula ng Iglesiang Nagtatagumpay. Ang Iglesia ay kinakatawan nina Haring David, ng Propetang Ezekiel, at ni Jose na saserdote. Ang tatlong iyon ay nakatayo sa apoy na pumupukso sa dalawang daan at limampung lalaking bantog, gaya ng apoy ni Nebukadnezar na pumukso sa mga lalaking naghagis sa tatlong mararangal sa maapoy na hurno. Bilang Iglesiang Nagtatagumpay, pinanonood sila ng buong mundo habang inihahagis sila sa maapoy na hurno, at biglang nagpapakita ang Anak ng Diyos kasama ang propeta, saserdote, at hari ng Iglesia—na kinakatawan nina Shadrach, Meshak, at Abednego. Apat na tatlumpung taong gulang sa maapoy na hurno, na kumakatawan sa katotohanang ang Pagka-Diyos na kaisa ng pagkatao ay hindi nagkakasala!

Sina Korah, Dathan at Abiram, na sila rin ay sina Eli, Hophni at Phineas, ay ang huwad na katumbas ng Iglesyang nagtatagumpay na binubuo ng propeta, saserdote, at hari. Ang tatlong iyon

ay ang 300 ni Gideon, ang tatlong libong kaluluwa sa Pentekostes, ang 300 na mga tagapangaral na Millerita, ang 300 na mga tsart ng 1843, na may tatlumpung taon ang gulang kapag dumating ang batas ng Linggo at bumaba ang apoy mula sa langit. Kay Elijah, ang apoy ay upang ibukod ang tunay at ang huwad na mga propeta. Ang apoy na bumababa sa Leviticus sa “ika-walong” araw, nang magsimulang maglingkod si Aaron, ay tumutupok sa handog ni Aaron, na siyang handog ng Malachi tatlo, na kaaya-aya gaya noong mga dating taon. Ang gayon ding apoy ay pumupuksa sa mga naghahandog ng kakaiba o karaniwang apoy, gaya ng kinakatawan nina Hophni at Phineas, mga anak ni Aaron.

Kapag pinagtitibay ng Diyos ang tunay na propeta sa pamamagitan ni Elias, o ang tunay na saserdote sa pamamagitan ni Aaron, ang apoy ay nagdudulot ng kamatayan sa mga huwad na propeta ni Baal, na sila rin sina Hophni at Phineas. Sina Hophni at Phineas ay mga anak ni Aaron; sila ang huling salinlahi ng isang bayang nasa tipan na isusuka mula sa bibig ng Panginoon sa panahon ng batas sa Linggo.

Ito ay hindi mga salita ni Sister White, kundi ang mga salita ng Panginoon, at ang Kanyang mensahero ay ibinigay ang mga ito sa akin upang ibigay sa inyo. Tinatawag kayo ng Diyos na huwag nang kumilos na kasalungat sa Kanya. Maraming tagubilin ang ibinigay hinggil sa mga lalaking nag-aangking sila’y mga Kristiyano, samantalang ibinubunyag nila ang mga katangian ni Satanas, na sa diwa, salita, at gawa ay sinasalungat ang pagsulong ng katotohanan, at tiyak na sumusunod sa landas kung saan sila inaakay ni Satanas. Sa katigasan ng kanilang puso, kinamkam nila ang kapangyarihang sa anumang paraan ay hindi nauukol sa kanila, at hindi nila dapat gamitin. Wika ng dakilang Guro, ‘Ibabaligtad Ko, ibabaligtad Ko, ibabaligtad Ko.’ Sinasabi ng mga tao sa Battle Creek, ‘Ang templo ng Panginoon, ang templo ng Panginoon ay kami’ ngunit sila’y gumagamit ng karaniwang apoy. Ang kanilang mga puso ay hindi napalalambot at napapasuko ng biyaya ng Diyos. Manuscript Releases, tomo 13, 222.

Ang "karaniwang apoy" ang ginamit ng anak ni Aaron nang magsimula ang pagkasaserdote. Ang bilang na "81" ay sagisag ng pagkasaserdote, at sa Levitico kabanata walo, talata isa, inilalarawan ang pitong araw ng paglilinis at pagtatalaga ng saserdote. Inaalis ang kanilang mga kasuutan at pinapalitan ng mga kasuutan ng Makalangit na Punong-saserdote, gaya ng inilalarawan sa pangitain ni Zacarias tungkol kay Josue at sa anghel sa ikatlong kabanata. Ang 300 sa Zacarias ay inilalarawan bilang "mga lalaking pinagtakhan," sapagkat kinakatawan nila sa kasaysayan ang panahon kung kailan inaalis ng Diyos ang mga kasamaan ng Kaniyang bayan, na siyang batas ng Linggo, kung kailan ang iglesya ay binabago mula sa militante tungo sa matagumpay. Pagkaraan ng pitong araw ng pagtatalaga, nagsimula silang maglingkod sa ikawalong araw.

At huwag kayong lalabas sa pintuan ng tabernakulo ng kapisanan sa loob ng pitong araw, hanggang sa matapos ang mga araw ng inyong pagtatalaga; sapagkat pitong araw kayong kaniyang itatalaga. Levitico 8:33.

Ang ikawalong araw ay sagisag ng ikawalo na kabilang sa pito, ng Laodicea na nagiging Philadelphia, ng walong kaluluwa sa daong ni Noe, ng ikawalong araw ng pagtutuli, at ng ikawalong araw ng pagkabuhay na muli. Ang araw na yaon ay ang batas ng Linggo, kapag napagaling ang nakamamatay na sugat ng Papado, kaya’t sa muling pagkabuhay nito, ang Papado

ay nagiging ikawalo, na kabilang sa pito.

At nangyari, nang ikawalong araw, na tinawag ni Moises si Aaron at ang kaniyang mga anak, at ang mga matatanda ng Israel. Levitico 9:1.

Sa ikawalong araw, nagsimulang maglingkod ang mga saserdote, ngunit ang mga anak ni Aaron ay naghandog ng “karaniwang apoy.” Inaangkin ng Adventismo na sila ang templo ng Panginoon, at tinukoy ni Sister White ang pag-aangking iyon bilang karaniwang apoy. Hindi lamang iyon isang kasinungalingan, kundi iyon ay karaniwang apoy, na salungat sa banal na apoy. Ang banal na apoy ay ang mensahe ng Sigaw sa Hatinggabi, at ang karaniwang apoy ay ang huwad na mensahe ng “kapayapaan at katiwasayan,” na siyang magiging huling mensaheng ipahahayag ng mga piping asong tumangging tumahol at magbigay ng babala. Sa kabanata siyam, iniharap ni Aaron ang handog, at may apoy na bumaba mula sa langit at tinupok ang handog. Pagkatapos, ang dalawa niyang masasamang anak ay naghandog ng karaniwang apoy, at tinupok sila ng apoy ng Diyos.

At itinaas ni Aaron ang kaniyang kamay tungo sa bayan, at binasbasan sila; at bumaba matapos maghandog ng handog dahil sa kasalanan, at ng handog na susunugin, at ng mga handog sa kapayapaan. At pumasok si Moises at si Aaron sa tabernakulo ng kapisanan, at lumabas, at binasbasan ang bayan; at ang kaluwalhatian ng Panginoon ay nagpakita sa buong bayan. At may apoy na lumabas mula sa harap ng Panginoon at tinupok sa ibabaw ng dambana ang handog na susunugin at ang taba; at nang makita ito ng buong bayan, sila’y sumigaw at nagpatirapa. At sina Nadab at Abihu, na mga anak ni Aaron, ay kumuha, bawat isa, ng kani-kaniyang insensaryo, at naglagay ng apoy doon, at naglagay ng insenso sa ibabaw niyon, at naghandog ng kakaibang apoy sa harap ng Panginoon, na hindi niya iniutos sa kanila. At may apoy na lumabas mula sa Panginoon at tinupok sila, at namatay sila sa harap ng Panginoon. Levitico 9:22–10:2.

Ang mga lalaki ng Battle Creek ay ang makabagong Sanedrin na nagtitiwala sa kaayusan ng kanilang iglesia nang higit kaysa sa mensahe ng Tunay na Saksi sa Laodicea. Ang Tunay na Saksi sa Laodicea ay si Cristo, at hindi Siya kailanman nagbabago, at lagi Niyang ginagamit ang mga lalaking Kaniyang pinili upang ipahayag ang mensahe sa isang sambayanang nagpapamalas ng mga katangian ng Laodicea. Walang bagong bagay sa ilalim ng araw.

Pinili niya si Moises, na hinubog ng Diyos lamang sa loob ng apatnapung taon, gaya rin ng pagkakahubog kina Jesus at Juan na pinsan niya. Pinili niya sina Moises, Cristo, at Juan bilang mga huwaran ng mga hinubog sa labas ng pormal na sistema ng edukasyon. Ang Nazaret ay sumasagisag sa isang taong hinirang, gaya ng mga bagong umusbong (sina Jones at Waggoner) sa paghihimagsik sa Minneapolis noong 1888. Ang Nazaret ay kumakatawan sa pagtawag at pagtatalaga ng isang lalaking hinirang, subalit ang hinirang na ito ay mamamayan ng isang lunsod na hinahamak.

At sinabi sa kaniya ni Natanael, May anumang mabuti bang maaaring magmula sa Nazaret? Sinabi sa kaniya ni Felipe, Halika at tingnan mo. Juan 1:46.

Ang mga pautal-utal na dila sa Isaias 28 ay kumakatawan sa mga nagmula sa Nazaret. Pagkatapos ng pormalisasyon ng mensahe ni Miller noong 1831, ang mensahe ay pinagkalooban ng

kapangyarihan sa pamamagitan ng katuparan ng propesiya ng ikalawang kaabahan, na nagsilbing tipo ng katuparan ng isang propesiya ng ikatlong kaabahan noong 9/11. Tatalakayin natin ang ikatlong Mesyanikong propesiya sa susunod na artikulo.

Tatlong gabi bago nasunog ang tanggapan ng Review, ako’y nasa isang matinding paghihirap na hindi maisasalarawan ng mga salita. Hindi ako makatulog. Naglakad-lakad ako sa silid, na dumadalangin sa Diyos na kahabagan Niya ang Kanyang bayan. Pagkaraan ay waring nasa tanggapan ng Review ako, kasama ang mga lalaking namamahala sa institusyong iyon. Pinagsisikapin kong kausapin sila, at sa gayon ay matulungan sila. Isang may awtoridad ang tumindig at nagsabi, “Sinasabi ninyo, ‘Ang templo ng Panginoon, ang templo ng Panginoon, kami ang templo ng Panginoon; kaya’t kami’y may awtoridad na gawin ang bagay na ito at ang bagay na iyon at iba pang mga bagay.’ Ngunit ipinagbabawal ng salita ng Diyos ang marami sa mga bagay na ipinanukala ninyong gawin.” Sa Kanyang unang pagparito, nilinis ni Cristo ang Templo. Bago ang Kanyang ikalawang pagparito, muli Niyang lilinisin ang templo. Naroroon Siya, nililinis ang templo. Bakit? Sapagkat naipasok ang gawaing pangkalakalan, at ang Diyos ay nakalimutan. Sa pagmamadali dito at roon at kung saan-saan pa, wala nang panahon upang pag-ukulan ng pag-iisip ang langit. Ipinahayag ang mga simulain ng kautusan ng Diyos, at narinig kong itanong, “Gaano na ang inyong nasunod sa kautusan?” Pagkatapos ay sinalita ang salitang ito, “Lilinisin at dadalisayin ng Diyos ang Kanyang templo sa Kanyang hindi pagkalugod.”

Sa mga pangitain sa gabi ay aking nakita ang isang nagniningas na tabak na nakabitin sa ibabaw ng Battle Creek.

Mga kapatid, ang Diyos ay may buong kaseryosohan sa pakikitungo sa atin. Nais kong ipahayag sa inyo na kung, pagkatapos ng mga babalang ibinigay sa pamamagitan ng mga pagsunog na ito, ang mga pinuno ng ating bayan ay magpapatuloy lamang—gaya ng kanilang ginawa noong nakaraan—sa pagdadakila sa kanilang sarili, sa susunod, ang mga katawan ang kukunin ng Diyos. Kung paanong Siya’y buhay, sasalitain Niya sa kanila sa pananalitang hindi nila maaaring hindi maunawaan.

“Minamasdan tayo ng Diyos upang makita kung magpapakumbaba tayo sa harap Niya tulad ng maliliit na bata. Binibigkas ko ang mga salitang ito ngayon, upang tayo’y lumapit sa Kanya nang may kababaang-loob at taos-pusong pagsisisi at upang ating malaman kung ano ang Kaniyang hinihingi sa atin.” Publishing Ministry, 170, 171.

Ang mensahe para sa panahong ito ay hindi, ‘Ang templo ng Panginoon, ang templo ng Panginoon, ang templo ng Panginoon ay tayo.’ Sino ang tinatanggap ng Panginoon bilang mga sisidlang ukol sa karangalan?—Yaong mga nakikipagtulungan kay Cristo; yaong mga sumasampalataya sa katotohanan, namumuhay sa katotohanan, at ipinapahayag ang katotohanan sa lahat ng aspekto nito. Review and Herald, Oktubre 22, 1903.

Ito ay hindi mga salita ni Sister White, kundi ang mga salita ng Panginoon, at ang Kanyang mensahero ay ibinigay ang mga ito sa akin upang ibigay sa inyo. Tinatawag kayo ng Diyos na huwag nang kumilos na kasalungat sa Kanya. Maraming tagubilin ang ibinigay hinggil sa mga lalaking nag-aangking sila’y mga Kristiyano, samantalang ibinubunyag nila ang mga katangian

ni Satanas, na sa diwa, salita, at gawa ay sinasalungat ang pagsulong ng katotohanan, at tiyak na sumusunod sa landas kung saan sila inaakay ni Satanas. Sa katigasan ng kanilang puso, kinamkam nila ang kapangyarihang sa anumang paraan ay hindi nauukol sa kanila, at hindi nila dapat gamitin. Wika ng dakilang Guro, 'Ibabaligtad Ko, ibabaligtad Ko, ibabaligtad Ko.' Sinasabi ng mga tao sa Battle Creek, 'Ang templo ng Panginoon, ang templo ng Panginoon ay kami' ngunit sila'y gumagamit ng karaniwang apoy. Ang kanilang mga puso ay hindi napalalambot at napapasuko ng biyaya ng Diyos. Manuscript Releases, tomo 13, 222.